Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 24 (860) * joi 14 iunie 1962 * 8 pagini, 30 bani

Cravata ROȘIE

Comuna Adunați-Copăceni, veche așezare pe malurile Argeșului. In trecut, era vestită prin sărăcia cumplită și exploatarea neomenească la care erau supuși țăranii de aci. Astăzi însă, ca în întreaga țară și pe malurile rîului atît de îndrăgit de rapsozi a venit, ca o lumină, viața cea nouă, făurită de oamenii muncii conduși de partid. Oamenii din Adunați-Copăceni sînt colectiviști harnici, se bucură din plin de roadele muncii, iar copiii lor trăiesc o viață fericită, lipsită de griji.

Zilele trecute, cinci dintre cei mai buni elevi au primit cravata roșie. Ei se mîndresc cu ea și o cinstesc cum se cuvine. Pentru acest eveniment s-au pregătit temeinic, au muncit și au învățat cu sîrg. Acestea le dovedesc notele bune și... foarte bune obținute de tot detașamentul claselor a III-a A și B.

Se mîndresc și părinții cu succesele copiilor lor. Mai ales că, în lupta pentru recolte sporite, s-au angajat și pionierii. Depistarea gîndacului de Colorado este o treabă destul de grea, pionierii însă au înfăptuit-o. Au ajutat la demolarea vechiului han de poștă, au contribuit la ridicarea unui nou local de școală. Adună mușețel, fier vechi... Satul e un întreg șantier, locul fostelor bordeie îl ocupă casele noi, spațioase. Viața nouă e prezentă peste tot și această nouă viață o trăiesc și pionierii. Ei muncesc, învață și aduc cîntece de bucurie și slavă partidului nostru drag. Printre ei se află promoția celor mai noi pionieri: Dascălu Dumitra, Panait Gherghina, Panait Ion, Tudor Marin și Vizitiu Marin.

Iată-i pe noii pionieri, fii de colectiviști din comuna Adunați-Copăceni, executînd întîiul lor salut de pionier. Alături de ceilalți pionieri din unitate vor participa cu voioșie la frumoasele și interesantele acțiuni pionierești din zilele vacanței.

Foto și text: GR. PREPELIȚĂ

S-au terminat examenele...

S-au terminat examenele... Dar cîte emoții, frămîntări și, desigur, succese, bucurii! Pionierii detașamentului claselor a VII-a au vrut să dovedească mai ales acum că-și cinstesc cravata roșie, că datoria lor de seamă — aceea de a învăța — și-au îndeplinit-o.

Pioniera Văduva Valentina a învățat întotdeauna bine. În unitate era mereu dată ca exemplu la învățătură, disciplină. Acum, ca urmare a perseverenței și muncii ei neobosite, la examene a luat numai note foarte bune. Și ca ea, încă mulți alți pionieri fac cinste detașamentului: Marin Valeriu, cunoscut și drept cel mai bun sportiv din unitate, Cosăceanu Radu, președintele detașamentului, Petrișor Zoica, Barcu Elisabeta, Găgeanu Dan...

La examen s-a prezentat bine și Popescu Elena. Și dacă lucrul acesta vi se pare foarte firesc, o să vă spun că nu-i chiar așa. La începutul anului, Elena s-a descurcat destul de greu la matematică, la fizică, la chimie. Dar colegii n-au lăsat-o singură. Au ajutat-o pînă cînd Elena a reușit să treacă la toate obiectele. Și nu numai atît. La examene ea a luat numai note bune. Este tare bucuroasă, ca și colegele ei Velicu Maria și Cîrciumaru Iuliana, care au ajutat-o tot timpul.

„Vreau să urmez școala profesională, să mă fac electromecanic", spune cu mîndrie, ori de cîte ori are prilejul, pionierul Moldoveanu Alexandru. Și, parcă pentru a dovedi că-și va respecta hotărîrea, Alexandru a învățat cu multă perseverență pentru examenele de absolvire. A reușit să obțină note și mai bune decît în timpul anului. La școala profesională se va înscrie și Pop Ion. Așa că, deși mergea mai greu la matematică, Ionel s-a apucat serios să învețe. Știți cît a luat la examen? Nota 8.

Despre note bune și răspunsuri frumoase la examene se poate vorbi încă mult. Se poate spune, de pildă, că în clasa a VII-a A, din 30 de elevi, 22 au luat la istorie numai 9 și 10. La romînă, de asemenea, notele sînt foarte bune. Toate acestea ne dovedesc că pionierii detașamentului claselor a VII-a, de la Școala de 8 ani nr. 171 din București, s-au pregătit pentru acest eveniment important — examenele — cu cea mai mare răspundere, că vor să devină oameni de nădejde ai patriei noastre socialiste.

ELENA TOFAN

...și ei și-au ales drumul în viață

... Discuțiile au început cu mult timp în urmă. Ce drum ne vom alege în viață? Cum să facem pentru a deveni folositori patriei noastre? Aceste întrebări și le-au pus pionierii clasei a VII-a B de la Școala de 8 ani din comuna Oșorhei, regiunea Crișana.

După ce s-au gîndit bine și au discutat în detașament au găsit răspunsul.

— Avem gospodărie colectivă tînără, și-au spus ei. Părinții noștri muncesc cu multă tragere de inimă. Să fim și noi alături de ei.

Ori de cîte ori aveau prilejul pionierii au privit cu interes tractoarele, le-au cercetat cum străbat în lung și în lat întinderile nesfîrșite. Vedeau bine că, cu cît se înmulțeau brazdele negre în urma tractorului, ochii tractoristului se umpleau de mai multă lumină, de bucurie.

Nu-i mai desparte multă vreme de clipa în care Suciu Ion, Codău Traian, Sava Dumitru, Popa Teodor și alții din clasă vor îmbrăca uniforma de elevi ai Școlii profesionale de mecanici agricoli. Toți sînt pionieri. Popa Teodor va deveni în curînd utemist. E nerăbdător să primească carnetul roșu și pentru acest eveniment se pregătește temeinic. Lui Borze Ion, îi plac mult florile. Dorește ca la gospodăria colectivă din comuna lui, în toate grădinile colectiviștilor să crească cele mai frumoase flori. De acest lucru vrea să se îngrijească chiar el — iată de ce a hotărît să se înscrie la școala de horticultură.

Profesii interesante și-au ales și Tiponuț Traian, Lazăr Pavel, Negrău Teodor. Pionierele Belea Aurora, Mudura Maria și Gherman Stela au hotărît să se înscrie la școala profesională de pe lîngă Fabrica de medicamente „Sinteza".

Nu peste mulți ani în comuna Oșorhei se vor întoarce foștii absolvenți ai promoției 1961-1962. Toți își vor avea profesia îndrăgită, tractoriști, zootehniști, horticultori.

E. ROȘCA

Ce vom organiza în vacanţă

Direcţia Năvodari. Să ne grăbim! Marea îi aşteaptă nerăbdătoare pe cei aproape 15.000 de copii, care vor veni în vara aceasta în taberele aşezate pe malul ei însorit.

În fotografie, pionieri din raionul 23 August din Bucureşti se pregătesc de plecare la mare.

RAID-ANCHETĂ PRIN RAIONUL BUJORU

LA DRUM

Vacanţa de vară va fi un minunat prilej pentru a organiza în unitatea noastră excursii şi drumeţii — ne-a declarat tovarăşa Tinca Munteanu, instructoare superioară la Şcoala de 8 ani din Bujoru. Pionierii îndrăgesc mult aceste activităţi, sînt dornici să cunoască măreţele realizări ale oamenilor muncii, noile construcţii. Ne-am propus ca în această vacanţă să facem o excursie la Galaţi, să vizităm Combinatul metalurgic, Uzinele „Nicolae Cristea", Şantierul naval, iar apoi, cînd vom merge la Brăila, să vedem Uzinele „Progresul", portul, să vizionăm un spectacol la teatrul din localitate, să ne plimbăm cu vaporul pe Dunăre... Peste tot ne va însoţi cîntecul şi jocul.

Drumeţia va ocupa un loc foarte important în programul nostru de activităţi. În zori, cu rucsacurile în spate, grupuri, grupuri, pionierii vor porni în drumeţie. Sînt atitea lucruri interesante de văzut... La cîţiva kilometri e Gospodăria de stat „30 Decembrie", apoi cea din comuna Moscu, S.M.T.-ul. În drum spre acestea, poţi să faci popas în pădurea Covurluiului. Cazacu Liliana, preşedinta unităţii, împreună cu Bercea Mihai, Botezatu Costache şi Vlad Maria au învăţat din „Scînteia pionierului" unele jocuri pe care le vom organiza la popas. De asemenea, în pădure ne vom orienta cu busola, vom aplica semnalizarea cu fanioanele etc. Aşa că vacanţa va fi veselă, interesantă şi fiecare pionier va învăţa multe lucruri noi.

„SĂ NE ÎNTRECEM"

Încă de pe acum pionierii de la Şcoala de 8 ani din comuna Băneasa au hotărît să se întreacă. La ce? Mai întîi în activităţi patriotice. „Vom merge la gospodăria colectivă, ne-a informat Miron Iordache, preşedintele detaşamentului claselor a VII-a, să-i ajutăm pe colectivişti la strînsul finului şi vom curăţa şi vom întreţine mai departe izlazul. Strînsul spicelor e o acţiune tradiţională în unitatea noastră şi vom căuta s-o îndeplinim cu cinste.

— Pe urmă ne vom întrece la sport, a adăugat Stîngă Ionel. „Cupa unităţii" va fi decernată detaşamentului cel mai bun. Pentru aceasta vom organiza diferite întreceri: aruncarea la ţintă cu mingea de oină, alergări, sărituri în înălţime şi lungime, apoi meciuri de handbal, volei şi fotbal. Întreceri sportive vom organiza şi cu pionierii din comunele Jorăşti, Moscu.

O ÎNTREBARE CU MULTE RĂSPUNSURI

— E prima mea vacanţă... mare! le-a spus pionierilor Lichiardopol Relu. Noi, cei care am terminat clasa intîi, ce vom face?

— Vă invităm la focul nostru de tabără, i-a răspuns repede Pascal Elena.

— Discutăm despre cravata roşie, despre ce înseamnă să fii pionier. Vă recomandăm ce cărţi să citiţi. În felul acesta, atunci cînd veţi împlini 9 ani, veţi fi bine pregătiţi pentru a putea intra în rîndurile organizaţiei de pionieri, i-a spus Roman Gheorghe, preşedintele unităţii.

— Organizăm pentru voi o seară de basme, i-a promis Stan Vasilica.

— Mergeţi cu noi în drumeţie, l-a invitat Şusnescu Constantin.

— Şi la strîns spice vă luăm! a adăugat şi Vasiliu Mircea.

O întrebare şi multe, multe răspunsuri! Pentru cei mici, pionierii unităţii din comuna Balinteşti vor să organizeze multe şi interesante acţiuni pionereşti.

★

Peste tot, în orice comună vei merge în raionul Bujoru, regiunea Galaţi, pionierii şi-au propus activităţi din cele mai interesante prin care să se recreeze, dar şi să-şi îmbogăţească cunoştinţele.

GETA COSTIN

Cum ne orientăm cu busola

Orice turist trebuie să ştie să se orienteze atît după busolă cît şi după alte mijloace naturale. Acul busolei ne arată întotdeauna direcţia NORD-SUD. Să presupunem că mergem pe un drum şi vrem să aflăm direcţia în care ne deplasăm. Pentru aceasta ne oprim şi lăsăm acul busolei să se „liniştească". El ne va arăta direcţia NORD-SUD. Un fir de pai aşezat pe busolă de-a lungul drumului şi trecînd prin centrul ei, ne arată direcţia în care ne deplasăm (fig. 1):

În cazul acesta ne deplasăm spre direcţia N-E.

Dacă vrem să folosim şi o hartă, sau să ne schiţăm harta drumului străbătut, problema se complică puţin. Pe cadranul busolei sînt gradate 360°. Nordul se află în dreptul diviziunii 0°, Estul în dreptul diviziunii 90° etc. Va trebui să măsurăm pe busolă unghiul pe care îl face direcţia NORD-SUD cu direcţia de mers. În exemplul ales, acul magnetic ne arată direcţia NORD-SUD, iar paiul direcţia de mers. Unghiul este de 45°. Dacă direcţia de mers ar fi opusă celei alese în desen, unghiul format ar fi de 225° şi aceasta înseamnă că ne vom deplasa spre SUD-VEST. (fig. 2).

Punînd busola pe hartă cu polul NORD îndreptat spre partea de sus a hărţii şi stabilind punctul în care ne aflăm, urmărim acelaşi unghi pe hartă sau aceeaşi direcţie, lucru care ne va permite să ne orientăm asupra drumului pe care ni-l alegem mai departe.

Dacă vrem să schiţăm harta drumului parcurs, desenăm direcţia sub acelaşi unghi faţă de axa principală a hărţii şi desenăm apoi ce observăm pe acest drum.

Şi acum încercaţi să folosiţi şi voi busola, mai întîi pentru determinarea direcţiilor în jurul şcolii, casei şi apoi... la drum!

CERNEA MIRCEA PETRESCU
Palatul pionierilor
Bucureşti

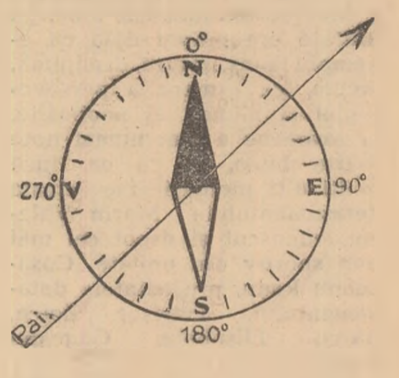

Fig. 1

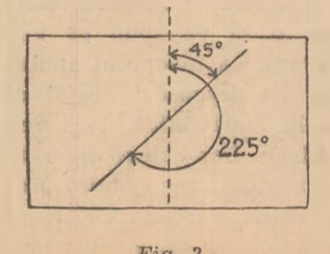

Fig. 2

La Cluj, în zilele vacanţei

Ca peste tot, şi la Casa pionierilor din Cluj lunile vacanţei sînt aşteptate cu nerăbdare. Pregătirile au început din timp şi, luînd cunoştinţă de ele, putem spune că pionierii clujeni vor petrece o vară veselă, interesantă. Ei vor participa la o serie de excursii de 6 zile (pe Valea Prahovei şi în Munţii Apuseni), precum şi la o excursie pe litoralul Mării Negre. Cu prilejul acestora, vor cunoaşte noi aspecte din realizările regimului nostru democrat-popular, îşi vor îmbogăţi cunoştinţele de geografie a patriei. De notat că pionierii care se pregătesc să îndeplinească condiţiile pentru distincţii vor putea să-şi arate îndemînarea în cadrul jocurilor turistice (cuprinzînd orientarea cu busola, semnalizarea cu fanioane etc.) ce vor fi organizate în timpul acestor excursii.

Dar şi în Cluj sînt multe de văzut. Casa pionierilor va organiza vizitarea noilor construcţii, precum şi a monumentelor istorice. De asemenea, pionierii vor merge la diferite gospodării agricole colective din împrejurimi, unde vor participa la tradiţionalul strîns al spicelor şi la alte acţiuni patriotice. Adesea, pionierii vor aprinde focul de tabără. Oaspeţii lor — activişti de partid, muncitori fruntaşi, oameni de ştiinţă — le vor povesti despre lupta oamenilor muncii, sub conducerea partidului, pentru înfăptuirea vieţii noastre socialiste de azi. Iubitorii cîntecului vor putea lua parte la „Ziua cîntecului şi jocului", iar micii sportivi îşi vor dovedi priceperea în întrecerile de înot, tenis de masă, atletism etc. care vor fi organizate.

Cele de mai sus sînt numai cîteva spicuiri din cele ce va organiza Casa pionierilor din Cluj în lunile de vară. Le urăm pionierilor clujeni vacanţă plăcută!

AL. MIHU

Să discutăm despre

COLEGIALITATE

La redacție continuă să sosească zilnic scrisori de la cititori în urma articolului „Să discutăm despre colegialitate", publicat în numărul din 17 mai a.c. al gazetei noastre. Din cuprinsul nenumăratelor corespondențe sosite la redacție cu mențiunea „Pentru discuția despre colegialitate", a reieșit clar că a fi un bun coleg inseamnă a avea întotdeauna o atitudine tovărășească, a-ți ajuta prietenul nu tolerîndu-i greșelile, ci arătîndu-i-le în mod deschis — așa cum a procedat Antoaneta și cum procedează orice pionier adevărat.

Odată cu vacanța, voi ați început diferite activități interesante, de vară. In cursul lor, adevărata colegialitate se va manifesta din plin. Scrieți-ne despre aceasta. Discuția continuă!

Colegii fiului meu

Cînd s-a îmbolnăvit Adrian —fiul meu cel mare din clasa a VI-a — am fost tare îngrijorată. Boala nu era grea, dar Adrian trebuia să stea în casă și era tocmai înainte de teze. Ce se va face el cu lecțiile? — mă gîndeam. Dar, chiar a doua zi, Neagu Eugen și alți prieteni de-ai lui au venit la el să-l vadă. I-au adus și lecțiile, i-au explicat cu răbdare ce nu înțelegea. La fel s-au petrecut lucrurile și în zilele următoare. Tare ne-am mai bucurat cînd Adrian a luat la toate tezele note bune.

Atunci am priceput că aceasta este prietenie, colegialitate, dragostea de a-ți ajuta tovarășul la nevoie. Adesea, Adrian vine acasă însoțit de mulți colegi. Citesc, povestesc cărți, filme, se joacă și învață. Și de fiecare dată nu mă pot sătura privindu-i. Sînt atenți și respectuoși cu fetele, între ei vorbesc frumos, chiar atunci cînd discuțiile sînt mai „tari", cînd se contrazic.

Cu Biriș Adam, colegul lui Adrian, a fost o întreagă poveste. Mereu aflam de altă și altă obrăznicie de-a lui. Și mereu îl auzeam și pe Adrian: „N-o să-l lăsăm așa, trebuie să înțeleagă!". Și pot să vă spun că așa a fost. Adam nu mai bate fetele, nu se mai leagă fără pricină de cei mici. A devenit un bun coleg și aceasta, desigur, tot colegialitate se cheamă.

Ca mamă, toate acestea mă bucură foarte mult. În organizația de pionieri fiii mei, alături de ceilalți copii, sînt educați în spiritul tovarășiei, prieteniei, al cinstei și curajului. Sînt convinsă că acești copii, care de pe acum se pregătesc să devină cu adevărat cetățeni de nădejde ai patriei socialiste, vor reuși. Au toate condițiile.

ELENA PEPENARU
salariată la Ocolul silvic — Simeria, regiunea Hunedoara

Articolul ne-a ajutat

În clasa noastră avem mulți pionieri care dau dovadă de adevărată colegialitate. Astfel, pionierii l-au ajutat pe Călin Ion explicîndu-i temele la gramatică; acum, face și el analize gramaticale în măsură mulțumitoare.

Dragă redacție, în urma articolului apărut în „Scînteia pionierului" din 17 mai 1962, anumiți copii din clasa noastră și-au schimbat unele atitudini urîte față de colegii lor. Astfel, pionierul Crăciun Constantin nu numai că s-a întristat de faptul că-i seamănă lui Pandelică, dar și-a luat angajamentul să învețe și să-i ajute și pe ceilalți colegi.

Pioniera SMEU MARIA
Școala de 8 ani
Țibănești, reg. Galați

Părerea mea

Purtarea lui Virgil e nedemnă de un pionier deoarece vrea să-și însușească munca colegei sale copiind lucrarea la fizică. Nereușind, el copiază din manual.
Pandelică e părtaș la fapta lui Virgil. El putea să-l ajute la învățătură, nu la copiat. Antoaneta a procedat cît se poate de bine cînd nu i-a împrumutat caietul colegului său Virgil!
Adevarata colegialitate nu este aceea de a-ți ajuta colegii să copieze, ci aceea de a învăța în timpul liber împreună.

pioniera Vancea Zenovia
clasa a V-a A
Școala de 8 ani nr. 2, Tg. Mureș

Marian s-a schimbat

După mine, colegialitate înseamnă, printre altele, să nu treci nepăsător pe lîngă greșelile unui tovarăș al tău. Antoaneta a procedat deci bine cînd și-a spus părerea despre Virgil. Și noi sîntem obișnuiți să fim atenți cu cei din jur. Odată, la gazeta de perete a fost criticat pionierul Toma Marian. El s-a făcut foc, vorbea despre cei care îl criticaseră ca despre niște inamici ai lui. Dar știți de ce a fost nevoie să-l mustrăm? Pentru că obișnuia să se agațe de mașini. Dintr-asta poate ieși oricînd un accident — și noi ne-am hotărît să-l dezvățăm de obicei. „Dar treaba asta mă privește numai pe mine!" susținea Marian. În cele din urmă, s-a convins însă că n-are dreptate; acum, nu se mai agață de mașini ba, mai mult, a început să fie și el, la rîndul lui, atent la cum se comportă ceilalți! Aceasta înseamnă că a devenit și el un bun coleg.

ZINCULESCU VALERIU
președinte de detașament, clasa a V-a, comuna Starchiojd, regiunea Ploiești

★

ÎN CADRUL DISCUȚIILOR DESPRE COLEGIALITATE ne-au mai scris: Găină Angela, *com. Orodel, reg Oltenia;* Badea Dorel, *com. Orodel, reg. Oltenia;* Burcov Elisabeta, *com. Crișan, reg. Galați;* Tudor Vasilica, *com. Vitichești, reg. Argeș;* Hristea Zoița, *com. Dealu, reg. Dobrogea;* Kohn Ștefan, *Oradea;* Marin Maria, *Constanța;* Georgeac Maria, *com. Șocariciu, reg. Dobrogea;* Părpăluță Olimpia, *com. Cristești, reg. Suceava;* Reshițu Valeria, *com. Lungulești, reg. București;* Dorobăț Steluța, *com. Blăgești, reg. Iași;* Ciortan Rodica, *com. Mircea Vodă, reg. Galați;* Birtu Daniel, *com. Tugurești, reg. Oltenia;* David Elena, *Cluj;* Diculescu Ileana, *com. Săveni, reg. București;* Pletea Nicolae, *com Tutana, reg. Argeș.*

Continuăm publicarea numelor celor care ne-au scris la discuția despre colegialitate, în numărul viitor.

Pregătiri de... drumeție

Nicușor Neniță, președintele detașamentului, spuse vesel:

— Și acum, să vedem ce bilețele au poposit în „cutia poștală" cu propuneri pentru viitoarea noastră drumeție de două zile!

Toată lumea aștepta cu nerăbdare. Primul bilețel suna astfel: „Eu doresc să vizităm în cursul acestei drumeții S.M.T.-ul din comuna învecinată; să dăm un program artistic pentru colectiviștii din această comună". Un alt bilet propunea: „Să vizităm S.M.T.-ul, gospodăria de stat și stațiunea de cercetări hortiviticole; să facem schița drumului parcurs; să jucăm cîte un meci de fotbal cu pionierii din fiecare sat prin care vom trece; să organizăm un joc de orientare; să prindem pește în rîul Repedea; să vizităm un muzeu". Alt bilet cerea: „Să dormim o noapte în pădure; să mîncăm fragi; să ne fotografiem; să mîncăm mure; să facem plajă; să mîncăm vișine".

Mai erau și alte propuneri.

Nicușor rosti:

— Ei, da, nimic de zis, bune sînt toate; la care să ne oprim? Prima propunere e interesantă, dar ajunge oare pentru două zile? A doua, sigur, e atrăgătoare, dar cum poți face atîtea lucruri în două zile? Al treilea bilet se vede că a fost scris de un băiat îndrăgostit de natură, păcat însă că băiatului acestuia îi place să mănînce prea mult...

— Dar tu, tu ce propui? întrebă cineva.

Nicușor se gîndi puțin și spuse:

— Să alegem din fiecare bilet cîte ceva. Iată, eu aș alege în primul rînd vizita la S.M.T.; e un lucru important; mulți dintre noi dorim să devenim tractoriști. Programul artistic îl putem da chiar pe ogor, în fața colectiviștilor dintr-o brigadă de cîmp. La gospodăria de stat am mai fost și apoi avem să mai mergem acolo cînd vom ajuta la recoltarea fructelor. Cît despre fotbal, e greu să jucăm cîte un meci în fiecare sat! Într-unul singur, însă, se poate. Jocurile de orientare, știți și voi, au anumite reguli, cer timp și, de altfel, le putem organiza și fără să plecăm în drumeție. Propun să ne orientăm pe drum după busolă, să semnalizăm cu fanioane. E posibil, de asemenea, să petrecem o noapte în pădure. Aici — aș spune să organizăm și un foc de tabără, precum și o întrecere între grupe; care va construi cel mai simplu și mai practic adăpost de noapte? Ne-ar mai rămîne o după-amiază liberă; ce-ar fi să vizităm cu acest prilej uzina chimică? Nu-i departe, două ore de mers de la S.M.T.! Să recapitulăm: vizită la S.M.T.; program artistic pe cîmp; vizită la uzina chimică. Pe drum, orientarea cu busola și semnalizarea cu fanioane. În pădure, adăposturi de noapte și foc de tabără. De acord? Iar fragi și mure, se înțelege, vom găsi din belșug!

Da, Nicușor chibzuise bine. Cineva adăugă:

— Acum, să le aducem tuturor la cunoștință itinerarul. Cred că vor fi mulțumiți, deoarece cuprinde cîte ceva din dorințele și preocupările fiecăruia.

SANDU ALEXANDRU

Serbarea de sfîrșit de an

Nu este greu să-ți dai seama cît de emoționați sînt copiii. Și este firesc. În duminica aceasta are loc serbarea de sfîrșit de an. Sărbătoarea încheierii unui întreg an de strădanii și... de multe realizări.

„Știu să scriu, să citesc, să socotesc, să recit, să povestesc"... se mîndrește oricare școlar dintr-a I. Dar să nu greșim, acum nu mai este nimeni în clasa I, toți au trecut într-a II-a. Iar pionierii au note numai de la 7 în sus. Florescu Marilena dintr-a III-a, de pildă, pioniera care acum recită cu atîta suflet poezia „Patria", e bucuroasă nu numai pentru notele ei de 9 și 10, dar și pentru notele bune ale colegei ei — Ștefan Georgeta, pe care a ajutat-o la învățătură cu atîta dragoste. După Marilena, pe scenă apare echipa de dansuri, apoi recită pionierul Vlădescu Marian din clasa a IV-a, Costescu Dan dintr-a I cîntă mai apoi la pian.

În sală e liniște. Profesorii, părinții, pionierii mai mari care au venit la serbarea celor mici, privesc cu luare aminte, ascultă cu atenție cîntecele și poeziile recitate de copii dedicate patriei și partidului.

...Finiș Daniela, Dumitrescu Lucia, Dumitrescu Carmen, Ilea Gheorghe, Coman Silvia sînt pionieri care fac cinste unității noastre, spune tovarășul director al Școlii de 8 ani nr. 179 din București. Pentru frumoasele lor rezultate la învățătură, pentru spiritul tovărășesc și dragostea de muncă, îi felicit..."

Ropote de aplauze acoperă ultimele cuvinte ale tovarășului director. Cîțiva pionieri din clasele mari, cu buchete de flori, merg să-i felicite pe cei care au încheiat anul școlar cu rezultate atît de frumoase. Și brațele școlarilor, ale pionierilor, ale profesorilor și învățătorilor se încarcă cu multe, multe flori.

ELENA DONOSE

Gingașii fluturași s-au oprit din zbor, greierele și-a lăsat un moment scripca, floricelele au ridicat căpșoarele — și cu toții s-au așezat în fața aparatului de fotografiat

Micii tractoriști

Abia a apucat Andrei să intre în sat că se și văzu înconjurat de o droaie de copii. Printre aceștia se aflau și cîțiva din foștii săi tovarăși de școală și de joacă: pionierii Ilyș Balint, Arcadie Barabaș și Ștefan Rety, care termină acum clasa a VII-a. După ce i-au admirat noua uniformă albastră, de vară, după ce cîțiva au probat șapca să vadă cum le stă, copiii s-au apucat să-l descoasă. „Cît te-au costat hainele? Dar școala, cum arată? Tu știi să conduci un tractor?"

Zeci de întrebări, dintre cele mai felurite îl asaltau pe Andrei. El se gîndise să stea de vorbă cu copiii din sat, să le explice cum este acolo, la școala de mecanici agricoli din Sfîntu Gheorghe, unde învață și el, dar socotea că treaba asta poate s-o facă și peste cîteva zile, într-o adunare pionierească și nu neapărat chiar în clipa cînd a pus piciorul în sat, ba încă și în mijlocul drumului. Dar gîndurile lui, nu s-au potrivit cu ale copiilor din sat. Așa că, fără să mai stea la tocmeală, s-a apucat de îndată să le explice totul pînă în cele mai mici amănunte.

— Școala, începu el, se află chiar în oraș și este tare frumoasă. Vreo 23 de profesori, pedagogi, ingineri și maiștri dintre cei mai pricepuți, ne ajută în fiecare zi să deprindem tainele meseriei de tractorist. Haine, cărți, mîncare, totul este gratuit. Noi, elevii, avem o singură obligație: să învățăm cît mai bine.

— Dar în timpul liber, ce faceți? vrea să știe Balint.

— Multe, i-a răspuns Andrei. Dacă îți place sportul, atunci n-ai decît să faci sport: fotbal, volei, șah, ping-pong, atletism. Dacă îți place dansul, muzica, atunci poți să activezi în orchestra de muzică populară, în formația de dansuri, de teatru sau în corul școlii. Dacă îți place literatura, atunci poți să-ți alegi orice carte poftești din cele aproape 6.000 cîte sînt în bibliotecă.

Copiii ascultă și aprobă cu entuziasm: da, e bine la școală! Acolo mergem și noi să ne facem tractoriști!

Arcadie Barabaș vrea să mai știe însă dacă Andrei a învățat să conducă un tractor. Andrei zîmbește, cu un aer de superioritate.

— Despre asta o să vorbim mîine, pe concret, le-a spus el, și s-au despărțit.

★

A doua zi după masă, copiii l-au găsit pe Andrei la volanul unui tractor modern, brăzdînd în lung și-n lat ogoarele colectivei. În zilele și săptămînile următoare, cît a ținut perioada de practică a lui Andrei, copiii din Arcaș și mai ales prietenii săi Ilyș, Arcadie și Ștefan erau mai tot timpul cu Andrei pe tractor. Iar după vreo două luni, cînd Andrei Nyesö s-a reîntors la școală, a adus cu el o veste îmbucurătoare: prietenii lui — Ilyș, Arcadie și Ștefan vor începe din toamnă să urmeze școala de tractoriști din Sfîntu Gheorghe.

A. MIRCEA

Doi frați – aceeași pasiune

— O crescătoare de păsări fruntașă? Sînt multe la noi, în gospodăria de stat, ne-a spus inginerul Ion Anghel. Niculina Zidaru, Elisabeta Banic, Ana Popa... Să discutăm cu ultima. O să vedeți de ce.

Ne-am îndreptat spre sectorul avicol. La cîțiva pași, o livadă tînără, sub care zburdă în voie o droaie de vițel dolofani, cu boturile catifelate. La o iesle, alți vițel ronțăie cu lăcomie iarbă crudă, din palma unui flăcău oacheș.

— Cum le merge, Victore?

— Le prinde bine iarba crudă. Le dau și în iesle. S-au mai îngrășat cu două kilograme! I-am cîntărit dimineața.

— Bun, spune inginerul. O să trecem acuși și pe la tine.

Ne apropiem de ferma păsărilor. Cocoși împintenați se rotesc țanțoși prin mulțimea găinilor roșcate, ne privesc cînd cu un ochi, cînd cu altul. Cîte unul mai pieptos își saltă capul și cîntă cît îl ține gura: Cucurigu!

Pe ușa fermei de păsări iese o fată îmbrăcată într-un halat sclipind de curățenie. Are în mînă un coș plin cu ouă proaspete, albe ca porțelanul.

— Ana o cheamă, îmi spune inginerul. Popa Ana. E utemista cu care voiam să stăm de vorbă. Bună crescătoare de păsări! Datorită dragostei cu care îngrijește de păsări, ea și tovarășele ei de muncă, putem trimite anul acesta pe piața orașului peste 1.100.000 de ouă!

Am vorbit cu Ana pe îndelete. Am văzut-o alergînd de colo-colo, inimoasă: dînd păsărilor uruială și — nu vă mirați — drojdie de bere, punînd apă proaspătă în adăpătorile mecanice, instalate lîngă hale.

— De mică mi-au plăcut păsările, animalele. De cînd eram pionieră. De aceea, cînd am terminat școala elementară, m-am înscris la școala profesională de zootehnie. Și nu numai eu. Și fratele meu s-a înscris. El e crescător de animale! adaugă fata cu însuflețire. Lucrează aci, cu mine, în gospodăria de stat. Are în grijă vițeii...

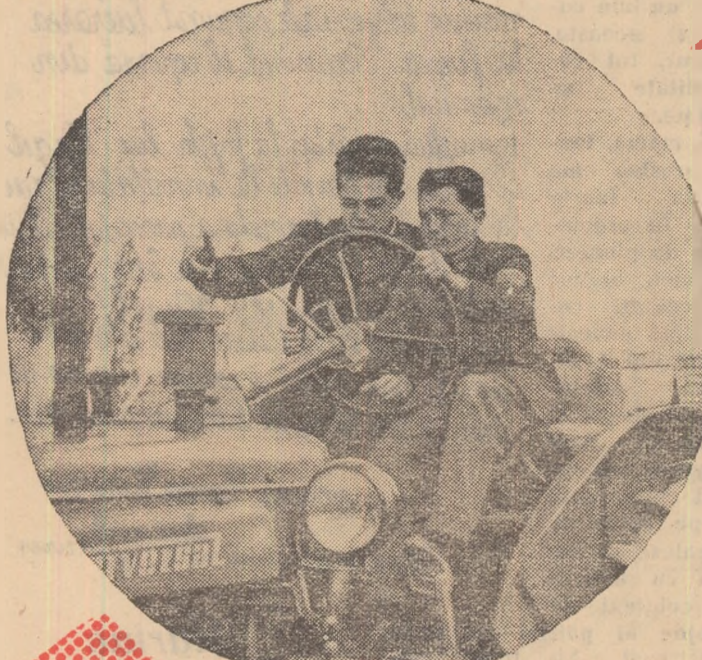
— Și cum îl cheamă?

— Popa Victor...

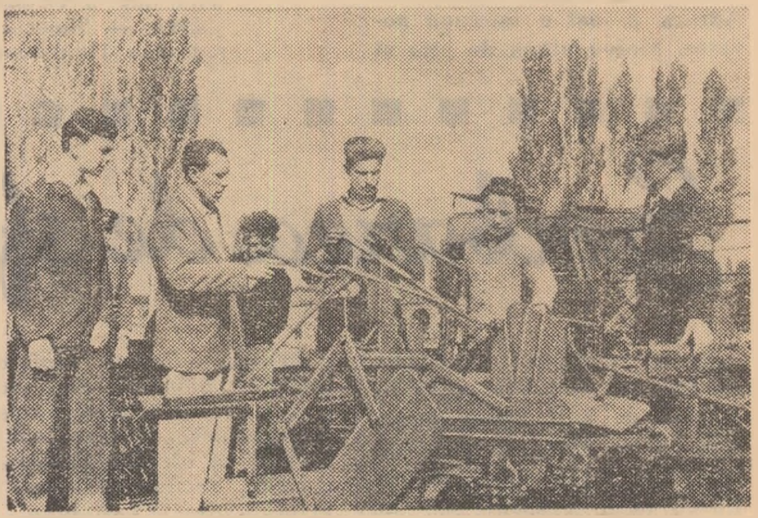
N-a mai fost nevoie de alte lămuriri. Cei doi frați, Victor și Ana, care numai cu cîțiva ani în urmă purtau încă la gît cravata roșie de pionier, muncesc cu vrednicie, sînt utemiști fruntași. Se mîndresc cu meseria aleasă.

G.A.S. Puchenii Mari, reg. Ploiești

AL. DINU IFRIM

Utemiștii Iuliu și Iosif Bacso sînt din aceeași comună: Doboli, raionul Tg. Secuiesc. Visul lor este să ajungă tractoriști cu o înaltă calificare. De aceea au venit la școala de mecanici agricoli din Sfîntu Gheorghe. Pentru că vor să încheie anul școlar cu rezultate cît mai bune, ei se ajută reciproc.

Profesorul Alexandru Demeter explică cîtorva elevi, în orele de practică, cum funcționează diferitele mașini agricole.

Tractoristul

Bună dimineața, Soare!...
Azi cînd te întîmpin în cîmpie,
Să răsari din coama aurie
A lanului ce-aleargă parcă-n zare,
Sînt mai voios și mai nerăbdător.
Ce stai așa mirat, cu fruntea-pară,
De parcă-ai răsări întîia oară
Sau parcă-ntîia oară vezi tractor?

Eu astăzi de cu zorii am ieșit
Nu pentru că aș fi singur pe tractor
(Că pînă azi am fost doar ajutor),
Dar fiindcă mai e încă de prășit...
Și fiindcă, iată, vezi? În pîrg au dat
Și orzul tot, și grîul, și secara,
Și chiar din pragul zilei, arde vara.
Și-s tractorist, și am de recoltat...
Zorim să strîngem rodu-ntreg, bogat!

C. M.

În excursie

O clipă — două și mașina se pune în mișcare. Blocurile, copacii plini de verdeață ai aleilor lunecă cu repeziciune pe lîngă geamurile autobuzului. Ruta excursiei? București — Doftana — Predeal — Sinaia — București.

Două ore mai tîrziu, autobuzul cu cei douăzeci și cinci de pionieri și școlari din clasa a III-a, Școala medie „I. L. Caragiale", urcă pieptiș dealul de la Cîmpina spre Doftana.

Privirile pionierilor se opresc îndelung asupra porților grele de la intrare, pe sub care, cu cîteva decenii în urmă, pășeau înlănțuiți cei mai buni fii ai poporului, comuniștii. Copiii aud parcă zornăitul lanțurilor. Zidurile grele ale fostei închisori, vestitele celule „H" lasă o impresie de neuitat.

Maiorescu Adrian, Trofin Mircea, Costescu Carmen, Petrican Dinu, Botnar Cornelia, Teodoru Șerban, Pușcașu Mircea și alți pionieri aștern, cu recunoștință, flori proaspete pe mormintele luptătorilor uciși sub zidurile Doftanei în noiembrie 1940. Pe una din filele cărții pentru vizitatori, pionierii au scris: „Am vizitat Muzeul Doftana, loc în care, în dureri și chinuri, tovarășii au suferit pentru ca noi, copiii, să avem azi o viață fericită". Cuvinte calde, izvorîte din inimă.

La Cîmpina, pionierii au vizitat și Muzeul „Nicolae Grigorescu", au admirat multe pînze, printre care și ultima

INSTANTANEU

operă, neterminată, a marelui pictor — „La izvor". De asemenea, au văzut aci masa la care luau loc adesea, cînd erau în viață, Nicolae Grigorescu și prietenii săi Al. Vlahuță, I. L. Caragiale, Barbu Șt. Delavrancea.

După ce micii excursioniști au făcut un popas la Predeal, într-o poiană din pădure, unde au luat masa, au jucat fotbal și diferite jocuri pionierești, s-au întors spre Sinaia. Aci au vizitat muzeul Peleș, au văzut luxul în care se lăfăia cel mai mare moșier — regele. Și castelul se află la un pas de zidurile negre ale închisorii Doftana!

Dar lupta comuniștilor, a poporului muncitor, sub conducerea partidului, a învins!

...Autobuzul cu cei douăzeci și cinci de pionieri s-a întors în capitală seara, cînd orașul era inundat de puzderia luminilor de neon. Pe fețele tuturor copiilor se putea citi bucuria profundă: trăiseră o zi plină de învățăminte, plăcută, de neuitat.

AL. PROFIRIU

„Bun pentru cereale 1962"

LA MIJLOCUL LUNII MAI muncitorii și tehnicienii de la Atelierul de reparat material rulant București-triaj au început lucrările de reparații și etanșare a vagoanelor care vor fi folosite la transportul cerealelor din recolta acestui an. Pînă în prezent au fost reparate peste 120 vagoane. Acestor vagoane li s-a aplicat inscripția: „Bun pentru cereale 1962".

Pînă la sfîrșitul lunii iunie vor fi reparate și etanșate încă 200 vagoane destinate transportului de cereale.

OASPEȚI DRAGI — SOLI AI POPORULUI SOVIETIC

„... Ne-a bucurat mult vestea că o delegație de partid și guvernamentală a țării noastre, în frunte cu Nikita Sergheevici Hrușciov, va vizita în curînd Republica Populară Romînă. Solii noștri vor transmite oamenilor muncii din țara voastră, poporului romîn sentimentele noastre fierbinți de prietenie. Vă puteți bizui întotdeauna pe noi ca pe niște prieteni apropiați, ca pe niște frați adevărați..."

Sînt cuvintele rostite de un muncitor de la Uzina de rulmenți nr. 1 din Moscova, cuvintele unuia din cei peste **200 de milioane de prieteni adevărați, de frați adevărați pe care poporul nostru îi are în marea țară a constructorilor comunismului. În preajma mult așteptatei vizite a tovarășului Hrușciov și a celorlalți membri ai delegației sovietice ce ne va vizita țara peste cîteva zile, aceste cuvinte simple, rostite din suflet de muncitorul moscovit Nikolai Țvetkov, dovedesc minunata prietenie dintre cele două popoare cimentată de socialism.**

Poporul sovietic păstrează în suflet imaginea unei alte vizite — vizita pe care solii poporului nostru au făcut-o anul trecut în U.R.S.S. Despre această vizită, muncitorul moscovit Vl. O. Stanilevici, conducătorul primei brigăzi de muncă comunistă din Uniunea Sovietică, lucrător la Depoul Moscova-Triaj **își amintește: „Nu vom uita niciodată căldura cu care tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej ne-a felicitat pentru inițiativa noastră...". Iar bătrînul Kondratiev, de la același depou, participant la primul subotnic comunist, își amintește și el: „Cînd s-au despărțit de noi, tovarășii romîni ne-au urat:** „Să ne întîlnim mereu în bucurie, ca vechi prieteni!".

Acum, oamenii muncii din țara noastră, întregul popor așteaptă cu nerăbdare vizita solilor sovietici, pe care-i va primi ca pe cei mai iubiți oaspeți.

Din fabrici, din uzine, din gospodăriile colective, din toate colțurile țării sosesc invitații de a-i avea ca oaspeți pe solii poporului sovietic, pe tovarășul Hrușciov. „Așteptăm cu nerăbdare să-i primim în frumoasa capitală a patriei pe scumpii noștri tovarăși, conducători ai marii Uniuni Sovietice, prietenă" — a spus fruntașul în producție Constantin Bratu de la Fabrica „Flacăra roșie". **Iar Eroul Muncii Socialiste Nicolaie Andrei, președintele G.A.C. din com. Gh. Lazăr, reg. București, a declarat: „Noi așteptam cu aceeași nerăbdare și dragoste — ca și toți oamenii muncii din țară — sosirea delegației de partid și guvernamentale sovietice". „... Colectiviștii din com. Gh. Lazăr spun încă de pe acum:** Fiți bineveniți la noi, scumpi tovarăși și prieteni!".

La ziare sosesc mii de scrisori, purtînd, în cuvinte simple dar emoționante, aceeași invitație: „Veniți și la noi, scumpi tovarăși!"

Pe oriunde ar trece delegația înalților oaspeți, poporul nostru îi va primi ca pe niște oaspeți doriți, ca pe cei mai iubiți prieteni. Pretutindeni ei vor fi întîmpinați cu urarea tradițională: „Fiți bine veniți!", iar florile, acest mesaj gingaș, emoționant și simplu de căldură prietenească, le vor semăna calea pe întregul cuprins al patriei.

Pentru iubiții oaspeți, soli ai poporului sovietic frate, toate mîinile se vor întinde prietenește, vor transmite, la sat sau la oraș, același și același mesaj: dragoste și prietenie, prietenie și dragoste de frate adevărat.

Două mici crescătoare de viermi de mătase de la Școala de 8 ani din Dobrosloveni, regiunea Oltenia. Ele îngrijesc cu atenție viitoarele... fabricuțe de mătase

POPORUL ROMÎN LUPTĂTOR ACTIV PENTRU CAUZA PĂCII

Poporul nostru harnic muncește azi cu elan sporit pentru desăvîrșirea construirii socialismului. Zidar sau oțelar, pictor sau strungar, profesor sau tractorist — fiecare om al muncii din patria noastră știe că pentru a-și făuri un viitor frumos, pentru a-și putea dărui acestei nobile cauze toate forțele sale, este nevoie de liniște, de pace. Este nevoie ca pe cerul argintat de soare sau spuzit de miriadele de stele să nu plutească umbra grea, amenințătoare a războiului.

Iată de ce, vinerea trecută, în palatul în care vin de obicei aleșii poporului nostru pentru a plănui cum trebuie condusă mai bine și mai repede țara noastră pe drumul fericirii depline, s-au adunat reprezentanții mișcării pentru pace din R. P. Romînă. 800 de delegați și invitați: Eroi ai Muncii Socialiste, muncitori, savanți, colectiviști, slujitori ai artei, studenți și simple gospodine, pensionari au rostit aci încă o dată cuvinte grăitoare despre dorința de pace a poporului nostru, despre contribuția activă la lupta pentru menținerea păcii între popoare pe care o aduce și țara noastră alături de întregul lagăr socialist.

Adunarea reprezentanților pentru pace din țara noastră a ales Comitetul național pentru apărarea păcii din R. P. Romînă și delegația care va reprezenta mișcarea pentru pace din țara noastră la Congresul mondial pentru dezarmare generală și pace. Tovarășul Mihail Ralea a fost ales președintele comitetului.

Adunarea reprezentanților mișcării pentru pace din țara noastră a trimis apoi o scrisoare Consiliului de Stat, tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Ideea convocării **Congresului mondial pentru dezarmare generală și pace,** ce va avea loc la 9 iulie, la Moscova, a fost îmbrățișată călduros de întregul nostru popor. Acțiunea de sprijinire a acestei impresionante adunări a popoarelor ce se va ține în această capitală a păcii — **Moscova,** a cuprins personalități marcante din întreaga lume, se bucură de sprijinul tuturor luptătorilor pentru pace de pe glob.

Sîntem mîndri că la marele for al păcii de la Moscova, solii poporului nostru — luptător activ pentru cauza păcii — vor transmite, de la înalta tribună un călduros apel de pace și înțelegere între popoare, dorința sinceră a tuturor oamenilor muncii din patria noastră de a lupta neobosiți pentru triumful păcii, al vieții, împotriva planurilor nebunești, de război, ale imperialiștilor.

PIONIERII DIN MAHACIKALA

material scris special pentru „Scînteia pionierului"

Mahacikala, capitala Daghestanului sovietic, se întinde pe o mare distanță pe litoralul mării Caspice. Orașul este un port foarte important al acestei mări. Chiar pe țărmul mării se află un parc orășenesc cu o plajă marină bine amenajată, cu o extraordinară vedere la mare. Există în oraș o universitate, instituții de învățămînt superior și mediu, institute științifice, teatre, cinematografe, studio de televiziune, stadioane, săli sportive. Orașul este neobișnuit de bogat în verdeață, avînd multe parcuri și grădini. Cel mai deosebit loc al orașului nostru este piața V. I. Lenin, unde se află un monument măreț.

Pionierii capitalei au primit la începutul acestui an un dar minunat, un edificiu mare și frumos, nou construit — Palatul pionierilor.

Orașul se remarcă, de asemenea, prin numărul mare de școli, multe din ele fiind construite în ultimii ani. Aci învață peste 20.000 de băieți și fete, într-o familie multinațională, unită. Pionierii și școlarii desfășoară o activitate bogată. În primul rînd, toți pionierii studiază cu sîrguință pentru a obține note bune la învățătură, pentru a-și însuși cunoștințe temeinice și a se deprinde cu munca, fiind gata mereu să participe activ la slujirea cauzei lui Lenin, să lupte pentru un viitor fericit, pentru comunism.

Pionierii au strîns mii de tone de fier vechi pentru furnale, au sădit mii de arbori și arbuști și au organizat îngrijirea acestora. Detașamentele pionierești patronează grădinițele de copii. Pionierii prezintă spectacole în fața celor mici, participă la jocurile lor.

Echipele timuriste îngrijesc și ocrotesc toate plantațiile verzi, îi ajută să-și îngrijească pe oamenii bătrîni, participă la acțiunea de înfrumusețare a orașului. Pionierii sînt prieteni cu tovarășii mai mari, cu comsomoliștii, cu membri ai „brigăzilor de muncă comunistă". Adesea se duc împreună la adunările pionierești, la șezători, vizitează împreună muzee, expoziții, teatre, cinematografe.

Toți pionierii sînt strîns uniți prin prietenia ce-i leagă. Detașamentele au socotit întotdeauna îndatorirea lor cea mai de seamă întărirea permanentă a prieteniei internaționale cu pionierii și școlarii din țările socialiste, cu copiii din întreaga lume. Nu există detașament în care pionierii să nu corespondeze cu prietenii lor și să nu facă schimb de ilustrate, timbre etc. Această acțiune foarte nobilă se lărgește necontenit. În unele școli s-au organizat cluburi și cercuri ale prieteniei internaționale, iar adunările din cadrul lor sînt foarte interesante și atrăgătoare

MUHAMEDOV HANAFI
Orașul Mahacikala — U.R.S.S.

ISMET

Trenul alerga peste întinsul podiș Anatolian. Pitit sub bancă, Ismet sta chircit, chinuindu-se să nu-și facă de fel simțită prezența. Țăranii, adînciți în discuție, vorbeau de-ale lor, făceau pronosticuri despre ce i-ar putea aștepta la Ankara, se încurajau unul pe altul.

— ...După ce ne facem un rost, ne-ntoarcem și ne luăm nevestele și copiii...

Locomotiva fluieră lung și-și încetini mersul. Oamenii se repeziră la ferestre, sorbind din ochi priveliștea orașului care se profila în zare. Ușurel, se furișă de sub bancă și Ismet.

— Ankara!! — spuse un bătrîn privind orașul.

— Am sosit la Ankara!!! — se bucură și Ismet.

— Da'tu de unde răsăriși, măi!? — se miră bătrînul. Ești singur?

— Singur — suspină Ismet

— Ai fugit de-acasă!?

— N-nu.. Ai mei au murit toți. Pămînt n-avem și...

— Ei, parcă cine mai are azi pămînt în Turcia! oftă un țăran voinic de alături. Numa' moșierii — ei, da! au la pămînt!...

— Și-ncă din cel mai bun, irigat...

— Păi de, apa nu-i a lor? A lor e! Așa că pămîntul lor de n-o fi irigat, că ale unora ca noi, care mai au acolo o fășie!...

...Peronul umflat de atîta popor, îi înghiți repede. Dar, cu toată forfota, Ismet se ținu strîns de grupul țăranilor în al căror compartiment venise ascuns.

Pînă în seară — deși sosiseră de cu zorii — colindară cîteva șantiere: nicăieri însă nu fură primiți. Cineva le spusese acum că la o carieră, din marginea orașului, s-ar putea să-i angajeze. Se repeziră într-acolo și, după o lungă tocmeală, fură angajați.

— Dar numai pentru două luni! le aminti șeful carierei.

Dădu poruncă și un om îi duse la o baracă destul de mică unde li se repartizară locuri pe podea.

— Faceți rost de paie și o să dormiți bine. Și nu uitați: Scularea la 5 dimineața, pauză la prînz și munca se-ntrerupe seara, la 7.

După ce plecă omul, Ismet ieși afară. Se înserase. Oamenii se-ntorceau de la carieră și băiatul le privi înfricoșat fețele aspre, gălbejite.

Deodată, zări un grup de lucrători care veneau repede-repede, aducînd pe targă ceva.

— Ce este? Ce s-a întîmplat? îi întrebau oamenii.

— A căzut un mal de nisip pe băiatul ăsta... Ne grăbim să mai prindem vreun camion, poate-o scăpa.

Ismet mai avu timp să zărească trupul zdrobit al celui peste care se surpase nisipul, și oamenii cu targa apucară în fugă spre poarta șantierului.

Se întoarse agale spre baracă. Simți o mînă oprindu-i-se pe umăr — era bătrînul din tren. Îl privea grav și cu milă parcă, și-i spuse:

— Vezi, băiatule, să fii atent. Aici, viața omului atîrnă de-un fir de păr. La 12 ani ai tăi...

Și pășiră amîndoi în baracă.

ȘT. Z.

LA STAŢIUNEA MICILOR NATURALIŞTI

În stupina stațiunii, la formarea unui nou roi

Stropitul viței de vie

La Palatul pionierilor din București se desfășoară o activitate vie, interesantă în Stațiunea **micilor naturaliști** unde activează peste 1.000 de pionieri.

Dar, să ne oprim puțin prin cercurile stațiunii...

Iată **cercul micilor cultivatori de legume și flori.** Aici, pionierii capătă îndeletniciri practice privind cultivarea principalelor specii de legume și flori. Covorul multicolor de petunii și panseluțe, lalele și trandafiri îți vorbește despre vrednicia și dragostea cu care sînt îngrijite florile. Sub îndrumarea profesorului de specialitate, pionierii au făcut interesante hibridări între vinete și zîrnă, între diferite soiuri de roșii. De asemenea, ei au cultivat roșii și ardei în soluții nutritive. Lucruri interesante sînt și **la cercul micilor crescători de albine și viermi de mătase.** Cu halate albe, cu mănuși și plase speciale pe cap, pionierii participă la toate muncile din prisacă. Cei 16 stupi de albine sînt îngrijiți cu atenție. Lărgirea cuiburilor în vederea pregătirii familiilor pentru cules, introducerea fagurilor artificiali în stupi, extragerea mierii, sînt numai cîteva aspecte ale muncii pionierilor.

Micii sericicultori se mîndresc și ei cu rezultate frumoase. Pe paturile de creștere, gogoșile sînt aproape gata să scoată la iveală minunea firului de borangic.

La **cercul micilor naturaliști,** pe lotul experimental, se cultivă culturi de cereale, plante tehnice și furajere. În pepinieră, în livadă, la cultura viței de vie, pretutindeni pionierii lucrează cu mult drag. Roadele muncii lor s-au și văzut: prima recoltă de căpșuni a fost... dulce-dulce!!

Cercul crescătorilor de animale și păsări. Aici, pionierii îngrijesc diferite specii de păsări și iepuri. Cei 150 de pui obținuți la incubatorul cercului sînt acum de nerecunoscut. Pe lîngă păsări, în „averea" cercului intră peste 300 de porumbei, 20 de... fazani, 7 păuni și 2 căprioare.

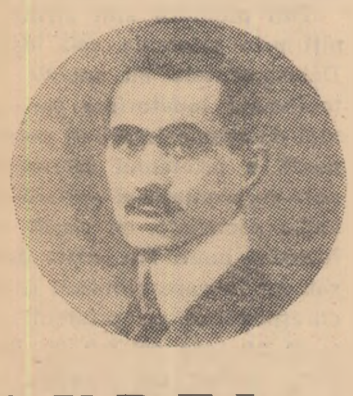
La mașini și unelte agricole — alt cerc din cadrul stațiunii micilor naturaliști. În atelier, pionierii învață să mînuiască tractorul, fac diferite lucrări pe lotul experimental, execută piese necesare reparării mașinilor agricole. Mă rog, treabă ca la orice... S.M.T.!

Pionierii Ciobanu Gheorghe, Tătaru Miron, Bălan Dumitru, Edgan Eugen, Ciolac Petre și mulți alții care frecventează stațiunea se vor înscrie în toamnă la diferite școli profesionale. Pasiunea e pasiune și dorința de a practica în continuare ceea ce au învățat la „stațiune" e deosebit de puternică.

Viitorii agronomi, horticultori, legumicultori și crescători de animale sau mecanizatori își vor aminti cu drag, peste ani și ani, că aici au căpătat primele noțiuni și au îndrăgit meseria aleasă.

MARIA NEGREA

Un pionier al aviației

AUREL VLAICU

10 iunie 1910... Pe cîmpul întins al Cotrocenilor se zărea o „pasăre" ciudată, lungă de 10 m. Un zgomot puternic de motor și „pasărea" se ridică în aer. Avusese loc primul zbor cu motor pe pămîntul patriei noastre.

„Nu m-am ridicat mai sus de 4 m. Cu toate acestea, Alpii nu mi-i închipuiam mai înalți decît înălțimea la care mă ridicasem eu... Zburasem — și asta era principalul", mărturisea mai tîrziu Aurel Vlaicu.

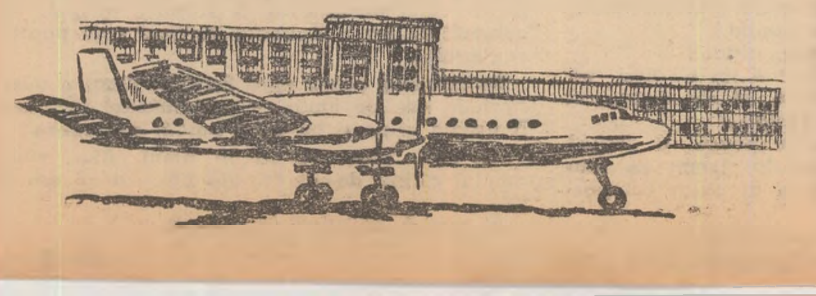
De numele lui Aurel Vlaicu, mare patriot romîn și luptător pentru progresul tehnicii, se leagă construirea primului avion romînesc de concepție originală și cu performanțe superioare pentru vremea aceea.

Născut în comuna Binținți de pe valea Mureșului, fiu de țăran muncitor, Aurel Vlaicu a urmat cursurile gimnaziului de la Orăștie și apoi, cu multe sacrificii — ale Politehnicii din München. Încă de pe băncile școlii el a lucrat planurile avionului pe care avea să-l construiască mai tîrziu. Lipsit de mijloace bănești, Vlaicu a solicitat ajutorul guvernului burghezo-moșieresc pentru a-și cumpăra motorul necesar avionului, dar acest ajutor i-a fost refuzat. Mai tîrziu, cu ajutorul unor prieteni, el a izbutit să-și construiască aparatul cu care a zburat la 10 iunie 1910.

Doi ani mai tîrziu, la concursul aviatic care a avut loc în 1912 la Aspern (Austria) din 44 de concurenți — cei mai renumiți din lumea de atunci —, aviatorul romîn Aurel Vlaicu a obținut cele mai mari succese cu avionul construit de el.

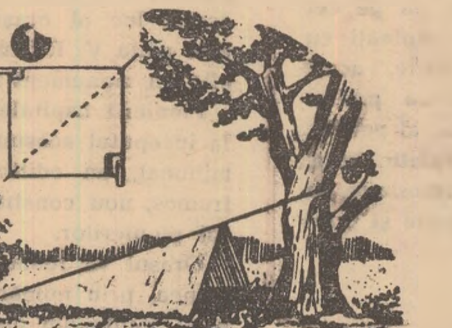
Dar visul lui era să treacă primul Carpații în zbor. În luna septembrie a anului 1913, Vlaicu își ia zborul, dar se prăbușește cu avionul lîngă comuna Banești (actualul raion Cîmpina) din cauza unei defecțiuni la motorul învechit, pe care — din lipsă de mijloace materiale — nu-l înlocuise. La 31 ani și-a sfîrșit viața unul dintre cei mai cutezători fii ai poporului nostru. Aurel Vlaicu, alături de Traian Vuia, H. Coandă și alții, a creat tradițiile aviației romînești.

Astăzi, cînd, datorită uriașei realizări a științei și tehnicii, ne aflăm în pragul unei noi și minunate ere, să nu uităm niciodată pe aceia care și-au dat chiar viața pentru triumful ideilor îndrăznețe ale omului. Poporul nostru cinstește memoria lui Aurel Vlaicu, pionier al tehnicii romînești. În anii de după 1944, cînd la cîrma țării a venit clasa muncitoare, Academia R.P.R. l-a primit pe Aurel Vlaicu, „post mortem", în rîndurile membrilor săi. Poposind, în excursiile și drumețiile voastre, copii, și în satul de pe Valea Mureșului, mergeți și vizitați casa-muzeu Aurel Vlaicu. Emoționați, veți afla acolo locul în care pionierul aviației romînești și-a petrecut întîii zile ale copilăriei.

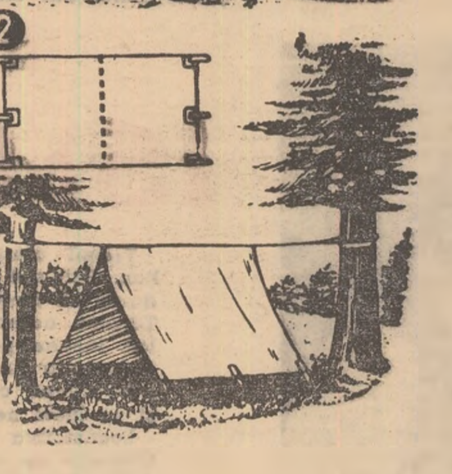

SFATURI PENTRU TÎNARUL TURIST

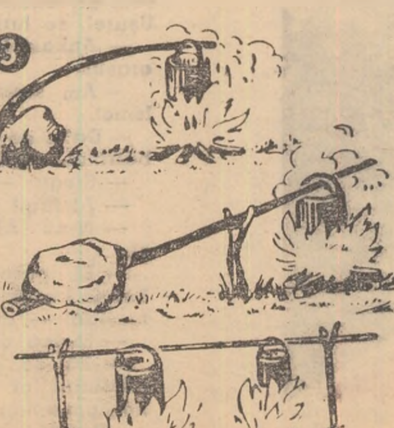
1

2

3

Cortul

În excursiile organizate pentru un timp mai scurt, se poate face un cort destul de reușit și practic dintr-o bucată de pînză avînd forma unui pătrat. Se poate folosi pînză de casă sau oricare alt material[1], avînd dimensiunile de 2×2 m. la care se cos găici, iar pe diagonală se întinde o sfoară rezistentă, care se fixează bine, ca în figura 1.

Un astfel de cort poate adăposti una sau două persoane.

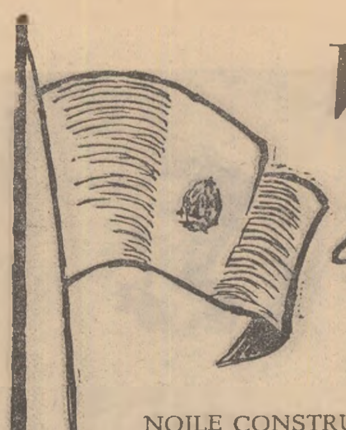
Foarte ușor se poate realiza un alt tip de cort, și anume dintr-un material cusut în formă de dreptunghi. Pînza, cu dimensiunile de 2×2,5 m., se pune pe o sfoară legată bine la capete de doi copaci. Apoi această pînză se întinde ca în figura 2.

Cum se pregătește mîncarea la un foc improvizat

Ca să pregătești mîncarea, trebuie să cunoști diferite feluri de a așeza vasul deasupra focului. Vasul poate fi suspendat de o traversă (pentru aceasta se ia un băț gros, verde și se pune pe două furci înfipte în pămînt) sau de un băț care are un capăt introdus în pămînt (fig. 3). Traversa și bățul pot fi proptite de un bolovan, buștean etc. Se poate pregăti mîncarea și pe o vatră făcută din două pietre sau brazde de iarbă, pe care se pot pune ceainicul, tigaia etc.

Foarte comodă este pregătirea mîncării deasupra focului situat într-o groapă săpată special în acest scop. Adîncimea gropii trebuie să fie de 50 cm., lățimea pînă la 60 cm. Pe fundul ei se ațîță focul, folosind combustibil mărunt. Cînd acesta se aprinde bine, se iau bucăți de lemn și se așază vertical. Acest foc permite să se pregătească mîncarea mult mai repede decît la focul obișnuit. Iarna, un astfel de foc se aprinde în locurile săpate în zăpadă bătucită. Întotdeauna se cere multă atenție la alegerea locului pentru aprinderea focului. Acesta trebuie să fie bine curățat de iarba uscată, de mușchi sau de conifere; niciodată focul nu trebuie făcut în cîmp, aproape de lanurile de grîu, în pădure sub rășinoase, ale căror crengi atîrnă în jos. Este interzisă în mod categoric aprinderea focului pe lîngă turbării. Dacă focul arde toată noaptea, el trebuie să fie supravegheat în permanență de către cel de gardă. Cînd tabăra se mută, mai întîi se stinge focul. Această operație nu trebuie lăsată pe ultimul moment, ci trebuie efectuată cu un timp oarecare înaintea părăsirii vechiului loc, astfel ca atunci cînd excursioniștii pornesc la drum focul să fie absolut stins. În acest scop, el trebuie acoperit cu nisip udat cu apă sau acoperit cu pămînt.

[1]După ce în prealabil l-am impermeabilizat cu soluție „Impregnol".

Vești din vacanță

NOILE CONSTRUCȚII *din centrul orașului, blocul turn cu 12 etaje, construcțiile microraionului Țiglina ce se ridică pentru muncitorii Combinatului siderurgic, sînt numai cîteva din locurile prin care au trecut pionierii Casei pionierilor în drumeție prin orașul lor, Galați.*

ZILELE TRECUTE,*în grădina de zarzavat a gospodăriei colective din comuna Mitoc, raionul Săveni, erau prezenți și pionierii. Alături de colectiviști, pionierii Ignat Lucia, Andrei Neculai, Miron Viorica, Muraru Marcel și mulți alții au ajutat la plivitul legumelor de pe o suprafață de aproape 2 ha.*

PE STADIONUL „23 AUGUST" *din Bistrița, s-au desfășurat întreceri sportive între echipele Școlii de 8 ani nr. 1 din Bistrița și echipele Școlii de 8 ani din comuna Șieu-Sfîntu. Pionierii Lucaci Zoltan și Iacobele Doina, din Șieu, au ieșit pe primele locuri la alergări. Cei din Bistrița însă, s-au remarcat în meciul de handbal.*

1.470 KG FIER VECHI *au strîns harnicii pionieri Brescan Cornel, Stoica Rodica, Mihui Finorela, Bărăscu Sorin, Tohăneanu Constanța și mulți alții de la Școala de 8 ani din comuna* Cristian-Brașov. *Acțiunea continuă.*

ÎN VIZITA PE CARE AU FĂCUT-O *pionierii unității nr. 1 din Drăgănești-Olt la Gospodăria agricolă colectivă „6 Martie" din comuna Stoicănești, au avut multe lucruri de văzut. După ce au vizitat crescătoriile de porci și de păsări, grajdurile mari, saivanele, au mers pe malul Călmățuiului, la grădina de zarzavat, apoi la sediul gospodăriei. Aici au aflat multe despre bogăția colectivei, despre munca și planurile de viitor ale colectiviștilor.*

„LICURICI" TEATRUL DE PĂPUȘI DIN SIBIU *a sosit în comuna Nițchidorf, raionul Lugoj. Cum era de așteptat, copiii l-au întîmpinat cu bucurie și prezență... sută la sută în sala căminului cultural din comună. Rîsetele și aplauzele răsunau tot timpul. Spectacolul „Fips și vînătoarea de urși" a încheiat cu veselie una din zilele libere ale pionierilor.*

APROAPE 200 DE PIONIERI ȘI ȘCOLARI *de la Școala nr. 1 din Beiuș au pornit în excursie prin regiune. Printre altele au vizitat Muzeul regional de istorie din Oradea, Parcul zoologic, Uzinele „Înfrățirea", Fabrica de încălțăminte „Solidaritatea", Băile Victoria... Zilele excursiei i-au ajutat să-și cunoască mai bine regiunea, frumusețile ei.*

ÎNTR-O ZI PIONIERII *Școlii de 8 ani nr. 11 din Tg. Mureș au aflat că pe culturile de cartofi ale Gospodăriei agricole colective „Unirea" a apărut nepoftit gîndacul de Colorado. „Să venim în ajutorul culturilor" și-au zis pionierii și, alături de colectiviști, au stîrpit gîndacul de Colorado de pe 8 ha. cu cartofi.*

2.000 KG FIER VECHI *au adunat pionierii unității din comuna Potău, raionul Satu Mare. Fruntași în această acțiune sînt pionierii detașamentelor 2 și 3.*

MINUNATELE CHEI ALE BICAZULUI, *frumoasa stațiune Lacul Roșu, Fabrica de fire sintetice Săvinești, orașele Piatra Neamț, Bacău, Bîrlad sînt locuri vizitate de pionierii și școlarii din comuna Cîrja, raionul Bîrlad cu prilejul excursiei prin regiune.*

La serbare

În sala căminului cultural din Halmeu s-au adunat mulți pionieri. Astăzi au oaspeți. Pionierii cercului de teatru, de la Casa pionierilor din Satu Mare au venit să prezinte un spectacol.

Pe scenă apar rînd pe rînd corul, orchestra, echipa de dansuri populare și echipa de teatru care prezintă piesa „Colinaș Voinicul".

Aplauzele se prelungesc minute în șir. A fost o serbare reușită și sîntem bucuroși cu toții.

GRAMA ANA
clasa a IV-a
Școala de 8 ani
nr. 1 Satu Mare

Pentru colectiva noastră dragă

La școală s-au adunat peste 100 de pionieri: astăzi vom merge la Scoruș, pe izlazul gospodăriei colective să-l curățăm de mărăcini și mușuroaiele cîrtițelor.

Cîntecul, voia bună ne-au fost prieteni nedespărțiți și munca ne-a fost cu spor. Harnicii pionieri Androne Marcel, Neagu Gheorghe, Lăcătuș Virgil și noi toți ceilalți am reușit să tăiem mărăcinii, să strîngem pietrele și să distrugem mușuroaiele într-un timp foarte scurt.

NEAGU VALERIA
clasa a VII-a
Școala de 8 ani,
comuna Cătina,
raionul Cislău

Din fier vechi — oțel nou

Pe străzile din apropierea școlii, grupuri-grupuri de pionieri se opresc pe la case. Din fiecare curte ies încărcați cu bucăți de tablă, cercuri, piese vechi pe care le cară la școală.

Către prînz, în curtea școlii se adunase un morman mare de fier vechi: 2.500 de kilograme. Pionierii detașamentului nr. 7 au fost cei mai harnici, singuri au strîns aproape 1.000 kg fier vechi.

SPIRIDON SANDA
Școala de 8 ani nr. 1
Constanța

La fabrică

Într-una din zile, pionierii unității noastre au vizitat Fabrica de ciment „Ilie Pintilie" *din* Fieni. *Muncitorii ne-au condus prin toate secțiile fabricii. Aici, am admirat mașinile moderne, priceperea cu care le mînuiau muncitorii, pentru a da patriei cît mai mult ciment.*

La întoarcere, într-o minunată poeniță plină de verdeață și flori s-au încins vesele jocuri pionierești.

SOROBONTEA EUGENIA
clasa a V-a
Școala de 8 ani,
com. Măgura,
raionul Tîrgoviște

În drumeție

Ajunși la Giurgiu, am pornit voioși pe străzile orașului... Șantierul naval, Fabrica de zahăr „Popa Șapcă" au fost vizitate cu mult interes. Un popas am făcut și la Casa pionierilor. Aici, plini de voie bună, pionierii ne-au condus în camera de basme, la cercul de radiofonie, la cercul foto, la micii naturaliști...

Drumeția noastră s-a încheiat cu o frumoasă plimbare cu vaporul pe Dunăre.

MILAC FLORIAN
clasa a VI-a,
Școala de 8 ani,
sat Calomfirești,
regiunea București

SPORT

CEI MAI BUNI FOTBALIȘTI DIN LUME SE AFLĂ ÎN ÎNTRECERE

Micii noștri cititori au aflat, desigur, că în urmă cu cîteva zile a început **în Chile** turneul final al **celui de-al VII-lea campionat mondial de fotbal.** 16 echipe naționale, cele mai bune din lume — **Brazilia,** deținătoarea titlului de campioană mondială, **U.R.S.S., R.P.F. Iugoslavia, Uruguay, Columbia, R. F. Germană, Chile, Italia, Elveția, R. S. Cehoslovacă, Spania, Mexic, R. P. Ungară, Anglia, Argentina** și **R. P. Bulgaria** — împărțite în patru grupe, au susținut mai întîi cîte trei meciuri, primele două clasate în fiecare grupă calificîndu-se în sferturile de finală. Meciurile au fost aprig disputate. O dovedesc și scorurile înregistrate: cinci meciuri s-au terminat la egalitate; în opt partide, echipele învingătoare au cîștigat doar la un punct diferență; în alte opt meciuri, diferența de scor a fost de două puncte. Victorii categorice au obținut doar R. P. Ungară (6—1 în meciul cu R. P. Bulgaria), Iugoslavia (5—0 cu Columbia) și Italia (3—0 cu Elveția).

Echipele din **grupa I** au jucat pe stadionul din orașul Arica: U.R.S.S—Iugoslavia 2—0; Uruguay — Columbia 2—1; U.R.S.S.—Columbia 4—4; Iugoslavia — Uruguay 3—1; U.R.S.S.—Uruguay 2—1; Iugoslavia—Columbia 5—0.

Grupa a II-a (la Santiago, capitala statului Chile): Chile-Elveția 3—1; R. F. Germană—Italia 0—0; Chile—Italia 2—0; R. F. Germană—Elveția 2—1; R. F. Germană—Chile 2—0; Italia—Elveția 3—0.

Grupa a III-a (la Vina del Mar): Brazilia—Mexic 2—0; R. S. Cehoslovacă—Spania 1—0; Brazilia—R. S. Cehoslovacă 0—0; Spania—Mexic 1—0; Brazilia—Spania 2—1; Mexic—R.S. Cehoslovacă 3—1.

Grupa a IV-a (la Rancagua): Argentina—R.P. Bulgaria 1—0; R. P. Ungară—Anglia 2—1; R. P. Ungară—R. P. Bulgaria 6—1; Anglia—Argentina 3—1; R. P. Ungară—Argentina 0—0; Anglia—R. P. Bulgaria 0—0.

Pe baza acestor rezultate s-au întocmit clasamente pe grupe. În sferturile de finală s-au calificat — după cum spuneam — primele două din fiecare grupă. De remarcat că din toate acestea, șase echipe sînt din Europa (U.R.S.S., R. P. F. Iugoslavia, R. F. Germană, R. S. Cehoslovacă, R. P. Ungară și Anglia) și numai două din America de Sud (Brazilia și Chile). Presa sportivă din toată lumea comentează pe larg acest fapt, întrucît echipelor sudamericane li se acordau șanse sporite de a se califica în proporție mai mare în semifinalele campionatului. Mai cu seamă că jucau... pe teren propriu.

Partidele disputate în sferturile de finală s-au terminat cu rezultatele următoare: Chile—U.R.S.S. 2—1; R. P. F. Iugoslavia—R. F. Germană 1—0; Brazilia—Anglia 3—1; R. S. Cehoslovacă—R. P. Ungară 1—0. Așadar, în semifinale (ale căror rezultate nu ne-au sosit pînă la închiderea ediției) au jucat Chile cu Brazilia și R.P.F. Iugoslavia cu R.S. Cehoslovacă.

Campionatul se va încheia duminică 17 iunie a.c. cînd va fi cunoscută cîștigătoarea trofeului — „Cupa Jules Rimet" și a titlului de campioană a lumii. Sîmbătă 16 iunie va avea loc meciul dintre echipele învinse în semifinale.

I. DAMIAN

Știință distractivă

Răspuns la problemele apărute în pag. VI, nr. 23 din 7 iunie a.c.

1. La înălțimi mari, temperatura aerului este mai mică decît la suprafața pămîntului, deoarece atmosfera se încălzește nu direct de la Soare, ci de la Pămînt. Acesta absoarbe cea mai mare parte a radiației solare și cedează o parte atmosferei prin conductibilitate și radiație.

2. Va cădea mai întîi cifra 2, deoarece ea a fost lipită pe partea vopsită în negru a plăcii, care va absorbi mai intens căldura flăcării și o va transmite stearinei, topind-o.

Scurt popas în poenița însorită

Foto: Casa pionierilor, Cluj

Caragiale

DIN ANII COPILARIEI MARELUI SCRIITOR

Mulţi dintre voi, dragi copii, cunoscînd fragmente din opera lui Caragiale, aţi căutat, desigur, să vi-l închipuiţi pe marele scriitor la aceeaşi vîrstă ca a voastră.

O fotografie păstrată pînă astăzi, ni-l înfăţişează la 8 ani, cu privire ascuţită şi cutezătoare, buze groase în colţul cărora încă de pe atunci deosebeşti un uşor zîmbet atotînţelegător; o frunte înaltă, cuprinzătoare pentru bogăţia de gînduri a viitorului scriitor. Trăsăturile portretului său vin să le întregească pe acelea ale firii sale.

Există în opera lui Caragiale cîteva aluzii la copilăria sa. Din ele încercăm să desprindem acum firea băiatului de atunci. Pare să fi fost zburdalnic, dornic de joacă şi prieteni. Împreună cu copiii oamenilor sărmani din Haimanale (satul în care s-a născut), străbate codrii şi născoceşte, spre uimirea însoţitorilor săi, jocuri năstruşnice.

Nimic nu-i stă în cale: sare cu sprinteneală gardurile, asemenea confratelui din Humuleşti — Nică a lui Ştefan a Petrei. Poate că l-a atins şi pe el şfichiul biciului lui Hagi Ilie, cînd — laolaltă cu alţi ştrengari — a năvălit în grădina cu poame brumării (ca Nică, cocoţat în cireşul mătuşii Marioara).

În şcoala primară, la Ploieşti, elevul Caragiale îşi ia cît se poate de în serios obligaţiile de şcolar; e de-a dreptul cucerit de studiul limbii romîne şi al literaturii. Niciodată nu l-a uitat pe modestul învăţător Basile Drăgoşescu, care i-a insuflat dragostea de patrie şi de limba poporului şi despre care el însuşi spunea: „În trei ani m-a învăţat cu litere străbune romîneasca toată cîtă o ştiu, pînă-n ziua de azi, că mai mult după el, nici n-am avut unde-nvăţa..."

Ploieştiul îi oferă lui I. L. Caragiale posibilitatea de a învăţa, mai departe, la gimnaziu. Aici însă, învăţătura are de suferit din pricina unor profesori închistaţi, pedagogi din lumea suspusă, posesori de diplome, dar săraci cu duhul. Aceasta îi dă prilejul elevului Caragiale să-şi dezvolte simţul critic, ochiul atent, ironic. Iar mai tîrziu, cînd va veni vorba despre studiile sale, scriitorul va prefera să pomenească doar clasele primare, adăugînd că: „Şi-a făcut studiile la şcoala lumii..."

„Sînt copil de părinţi sărmani şi fără nume. Am învăţat atîta şcoală cîtă, la limită, mi-ar fi de-ajuns să mă pot apuca de învăţătura dreptului, să mă fac avocat... Pe de altă parte însă, să-ţi mărturisesc drept... eu, încă de mic, din clasele primare, am mare tragere de inimă pentru altă carieră, pentru... literatură; şi dacă voi fi avut noroc să fiu înzestrat cu cîtuşi de puţin talent, mi-aş da osteneala să covîrşesc prin muncă şi răbdare de meşteşugar cinstit, lipsa de înzestrare..." („Caragiale despre sine însuşi").

Cei pe care Caragiale i-a înfierat cu arma necruţătoare a criticii sale au fost pentru totdeauna înlăturaţi. Astăzi, la 50 de ani de la moartea lui Caragiale, opera sa — în care scriitorul a pus toată forţa talentului său, „răbdarea lui de meşteşugar", nemărginita dragoste pentru poporul său şi ura împotriva asupritorilor — este citită şi preţuită de întregul popor.

CONSTANDINA BREZU

Iată-l pe răsfăţatul „D-l Goe" traversînd calea ferată sub privirile duioase ale mamiţii şi ale lui mam'mare (fotografie reproducînd o dioramă-schiţă de la expoziţia „Caragiale")

CIFRE ŞI DATE

Iată pe scurt date grăitoare despre răspîndirea operei lui Caragiale în ţară şi în străinătate:

- În 60 de ani (de la 1884, data premierei, şi pînă în 1944) „O SCRISOARE PIERDUTĂ" a înregistrat un număr de 319 reprezentaţii, deci, în medie, 5 reprezentaţii pe an.
  Din 1950 şi pînă în 1961, aceeaşi piesă a fost jucată de 1.089 de ori (în medie 100 de reprezentaţii pe an) fiind vizionată de peste 490.000 de spectatori.
- În 59 de ani (de la 1885, data primei reprezentaţii, şi pînă în 1944), „D'ALE CARNAVALULUI" a fost reprezentată numai de 70 de ori. Din 1951 şi pînă în 1961, piesa a fost reprezentată de 870 de ori, fiind vizionată de peste 320.000 de spectatori.
- Dacă timp de peste 60 de ani „O NOAPTE FURTUNOASĂ" s-a reprezentat de 131 de ori, deci în medie de 2 ori pe stagiune — numai între 1950 şi 1959 — această piesă a atins 1.435 de reprezentaţii.
- Din 1950 şi pînă în 1961, piesele lui Caragiale au văzut lumina rampei de peste 4.000 de ori (deci, în medie, 333 reprezentaţii pe an), fiind vizionate de peste 1.500.000 de spectatori.
- După 1944, au apărut în ţara noastră peste **60** de titluri din scrierile lui Caragiale, într-un tiraj care depăşeşte UN MILION DE EXEMPLARE.
- Piesele lui Caragiale au fost prezentate în ultimii ani în aproape 25 de ţări. „O scrisoare pierdută", „O noapte furtunoasă", „D'ale carnavalului", „Conu' Leonida faţă cu reacţiunea" au văzut lumina rampei pe scenele unor teatre de prestigiu, cu o îndelungată tradiţie din marile oraşe ale lumii. Iată unele dintre ţările unde a devenit cunoscut teatrul lui I. L. Caragiale: **Argentina, Austria, Belgia, R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. P. Chineză, Columbia, Finlanda, Franţa, Grecia, R. D. Germană, R. F. Germană, Irak, Italia, Iugoslavia, Japonia, Peru, R. P. Polonă, U.R.S.S., R. P. Ungară, Uruguay, R. D. Vietnam şi altele.**
- Operele lui I. L. Caragiale au fost traduse în limbile: **rusă, franceză, germană, engleză, spaniolă, italiană, arabă, bulgară, chineză, ungară, indiană, japoneză, mongolă, poloneză, sîrbă, ucraineană, vietnameză, cehă etc.**

Expoziţia comemorativă

I. L. CARAGIALE

În primele zile ale acestei luni s-a deschis în Sala de marmoră a „Casei Scînteii" Expoziţia comemorativă „I. L. Caragiale".

La intrare te întîmpină o statuie impunătoare de ghips, înfăţişîndu-l pe marele scriitor aşa cum l-a imaginat, prin măiestria daltei, sculptorul C. Baraschi.

Expoziţia se remarcă prin panouri masive pe care sînt expuse reproduceri de afişe teatrale, de coperţi ale operelor scriitorului, de ziare, manuscrise, fotografii referitoare la viaţa şi opera scriitorului. Putem urmări de-a lungul acestor panouri etape bine conturate din viaţa, activitatea şi creaţia lui Caragiale: anii copilăriei, anii de ucenicie în lumea teatrului şi a publicisticii, anii marilor creaţii dramatice, primele nuvele, ultimii ani de viaţă etc., pentru ca la sfîrşit expoziţia să prezinte în imagini deosebit de grăitoare valorificarea operei lui Caragiale după 23 August. (Caragiale pe scenele ţării în anii puterii populare, Caragiale pe meridianele globului. Caragiale pe ecran, Caragiale în arta noastră plastică, centenarul, comemorarea...)

În expoziţie se pot urmări un număr de volume — opere ale scriitorului — apărute începînd din anii săi de viaţă, cîteva obiecte care au aparţinut scriitorului (trezeşte emoţie expunerea ochelarilor scriitorului alături de un portvizit de piele), de asemenea, biroul unde ani şi ani de zile scriitorul şi-a conceput nemuritoarele opere.

Expoziţia prezintă un deosebit interes, insuflînd simţăminte emoţionante în amintirea marelui nostru dramaturg.

M. D.

Carnet cultural:

Semicentenarul Caragiale

Sîmbătă — 2 iunie a.c. În sala Teatrului de operă şi balet al R.P. Romîne s-a prezentat un spectacol de gală cu piesa „O scrisoare pierdută". Au asistat conducerea partidului şi statului, delegaţi şi oaspeţi de peste hotare.

Luni — 4 iunie a.c. a avut loc în capitală, la studioul de concerte al Radioteleviziunii, sesiunea festivă a Academiei R. P. Romîne şi a Uniunii scriitorilor consacrată comemorării a 50 de ani de la moartea lui I. L. Caragiale.

La Radioteleviziune: în perioada 2 mai — 8 iunie s-au transmis cele 5 cunoscute piese ale marelui nostru scriitor, precum şi cîteva din schiţele sale dramatizate; colectivul de teatru al Casei de cultură a raionului 1 Mai a prezentat în faţa microfonului montajul „Omagiu lui Caragiale"; două filme pregătite de studioul de televiziune după schiţele „Căldură mare" şi „D-l Goe"... vor fi trimise în străinătate.

REDACTIA SI ADMINISTRATIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii